



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

LXII. Ne reliquiae sanctorum ostendantur extra capsam. ne nouae habeantur in veneratione sine Romana ecclesia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

Nos autem id fortius inhibentes transgressores condigna curabimus animaduersione puniri, statuentes nihilo minus quatenus in ecclesiis, quæ ad ipsos pleno iure non pertinent, iuxta eiusdem statuta Concilii, episcopis instituendos presbyteros repræsentent, vt illis de plebis cura respondeant; ipsis vero pro rebus temporalibus rationem exhibeant competentem. Institutos vero remouere non audeant episcopis inconsultis. Sane adiicimus vt illos repræsentare procurent, quos vel conuersatio reddit notos, vel commendat probabile testimonium prælatorum.

LXII.

Cum ex eo quod quidam sanctorum reliquias exponunt venales, & eas passim ostendunt, Christianæ religioni sit detractum sæpius, ne detrahatur in posterum, præsentis decreto statuimus, vt antiquæ reliquæ amodo extra capsam non ostendantur, nec exponantur venales. Inuentas autem de nouo nemo publice venerari præsumat, nisi prius auctoritate Romani pontificis fuerint approbatæ. Prælati vero de cetero non permittant illos, qui ad eorum ecclesias causa venerationis accedunt, vanis figmentis, aut falsis decipi documentis, sicut & in plerisque locis occasione quæstus fieri consuevit. Eleemosynarum quoque quæstores, quorum quidam se alios mentiendo abusiones nonnullas in sua prædicatione proponunt, admitti, nisi apostolicas vel diocesani episcopi literas veras exhibeant, prohibemus. Et tunc, præter id quod in ipsis continebitur literis, nihil populo propone-

ANNO
CHRISTI
1235.

re permittantur. Formam vero, quam communi-
ter talibus apostolica sedes indulget, duximus ex-
primendam, vt secundum eam diocesani episcopi
suas literas moderentur. Ea siquidem talis est:

Forma literarum prædicatorum.

Quoniam (vt ait Apostolus) omnes stabimus an-
te tribunal Christi, recepturi prout in corpore ges-
sumus, siue bonum, siue malum fuerit, oportet nos
diem messionis extremæ misericordiæ operibus
præuenire, ac æternorum intuitu seminare in terris,
quod reddente Domino cum multiplicato fructu
colligere debeamus in cælis: firmam spem, fidu-
ciamque tenentes, quoniam qui parce seminat, par-
ce & metet: & qui seminat in benedictionibus, de
benedictionibus & metet in vitam æternam. Cum
igitur ad sustentationem fratrum & egenorum ad
tale confluentium hospitale propriæ non suppe-
tant facultates, vniuersitatem vestram monemus,
& exhortamur in Domino, atque in remissionem
vobis iniungimus peccatorum, quatenus de bonis
a Deo vobis collatis pias eleemosynas & grata eis
caritatis subsidia erogetis, vt per subuentionem ve-
stram ipsorum inopiæ consulatur, & vos per hæc
& per alia bona, quæ & Domino inspirante fece-
ritis, ad æterna possitis gaudia peruenire.

Qui autem ad quærendas eleemosynas desti-
nantur modesti sint & discreti, nec in tabernis
aut locis aliis incongruis hospitentur, nec inutiles
faciant aut sumptuosas expensas, cauentes omni-
no, ne falsæ religionis habitum gestent.

Ad hæc, quia per indiscretas & superfluas indulgentias, quas quidam ecclesiarum prælati facere non verentur, & clauēs ecclesiæ contemnuntur, & pœnitentialis satisfactio eneruatur, decernimus vt, cum dedicatur basilica, non extendatur indulgentia vltra annum, siue ab vno solo, siue a pluribus episcopis dedicetur: ac deinde in anniuersario dedicationis tempore quadraginta dies de iniunctis pœnitentiis indulta remissio non excedat: hunc quoque dierum numerum indulgentiarum literas præcipimus moderari, quæ pro quibuslibet causis aliquoties conceduntur; cum Romanus pontifex, qui plenitudinem obtinet potestatis, hoc in talibus moderamen consueuerit obseruare.

LXIII.

Sicut pro certo didicimus, in plerisque locis, & a plurimis personis quasi columbas in templo vendentibus, fiunt exactiones turpes & prauæ pro consecrationibus episcoporum, benedictionibus abbatum, & ordinibus clericorum, estque taxatum quantum sit isti vel illi, quantumve alteri vel alii persolendum: & ad cumulum damnationis maioris, quidam turpitudinem & prauitatem huiusmodi nituntur defendere per consuetudinem longo tempore obseruatam. Tantum igitur abolere volentes abusum, consuetudinem huiusmodi (quæ magis dicenda est corruptela) penitus reprobamus; firmiter statuentes, vt pro iis siue conferendis, siue collatis, nemo aliquid quocumque prætextu exigere ac extorquere præsumat. Alioquin & qui receperit & qui dederit huiusmodi precium om-